

Körforgás

Ködök, gomolygások
szívekben, fejekben,
szemekben a titok
szelíd és kegyetlen.

Vélt és valós mércék:
bukdácsoló bóják,
hullámzó vizekben
egymást megtalálják.

Nagy viharok vannak,
keveredik minden,
átkozódás, imák
kínban, örömeiben.

Nincsen kezdet, vég sincs,
örök körforgás van,
égben, földön, vízben:
bűnben, ragyogásban.

Az én térfelem

A homogén fal velem szemben,
ez a homogén akarat,
hogy nem mondani mondatokat,
hogy nem formálni szavakat.

Más térfél van, hogy így beszélék,
más térfél a hallgatásom,
én fönt vagyok és mélyben vagyok,
átüvöltök némaságon.

Az én csöndem az én beszédem,
talán szeret, ki hisz nekem,
akárhogy is, már nem változom:
legyen poklom és édenem.